

af paa de Forbringere, som man fra første Færd af troede sig berettiget til at stille, saa at der i selve Bestaffenheden af dette Forslag efter min Mening foreligger et umiskjendeligt Beviis paa, at Udvalget har været besjælet af en god og varm Villie til saameget som muligt at lette Sagens endelige og hurtige Gjennemførelse. — Den høitærede Minister sagde, at han maatte holde paa, at en Deel af Udgifterne bæres af Eierne, og at disse kun havde Præv paa at komme til Hjælp af Communen, af den større saavel som af den mindre, men denne Hovedgrundsaetning bestrider Udvalget jo ikke; Udvalget erkjender jo, at den private Lodseier skal bære sin Andeel af Byrden. Det Beste, som Udvalget gjør gjældende, er, at naar man nu er ifærd med at gjøre et nyt Skridt ved at paalægge Kliteierne en særlig Andeel af Byrden, som de ikke tidligere have haft, saa bør man gjøre dette Skridt med Varsomhed og med megen Hensyntagen til disse Kliteiere, fordi det er Folk, som af Naturen maaskee i Forveien ere haardt bethugede. Man bør i Tvivlstilfælde hellere vise sig for moderat imod dem end ubfætte sig for at blive rammet af den Bebreidelse, at man har taget for haardt paa dem. Den høitærede Minister har sagt, at det, hvorom det dreier sig, ikke er nogen stor Gjenstand, og at man havde overbrevne Forestillinger om de Byrder, der ville komme til at hvile paa Kliteierne. Men det Samme kan naturligviis siges om den Forøgelse i Byrder, der, hvis Udvalgets Forslag bliver vedtaget, maa komme til at hvile paa de større Communer. Det kan være, at den ærede Minister har Ret deri, at man virkelig har overbrevne Forestillinger, at Gjenstanden i og for sig ikke er saa bethydlig; men saa siger jeg, og saa siger Udvalget, at netop, naar Gjenstanden i og for sig ikke er af stor Betydning, maa man hellere fjerne den Frygt, der er tilstede i de paagjældende Egne; man maa hellere gjøre dette for Staten og Amtsgommunen lille Offer og lade fremkomme en Lov, som i de Egne, hvor den fornemmelig skal komme til Anvendelse, vil blive modtagen med ubeelt Glæde og med varm Paaskjønneelse, end man for en Ubethydligheds Skyld maa drive det dertil, at der skal vækkes Uro, Frygt og Mis-

forujsielse i de paagjældende Egne. Det er denne Betragtningssaaade, som væsentlig har været afgjørende for mig. Sædvanligt vil jeg dog ligeoverfor den ærede Minister sige, at de Talstørrelser, han nævnte, troer jeg ikke ubetinget kunne tjene til Beroligelse for Kliteierne, de private Lodseiere, saaledes som den ærede Minister meente. Den ærede Minister sagde, at Communerne efter Lovforslaget, som det foreligger, ville faae circa 4,000 Rd. om Aaret at bære i Udgift, medens Klitsfognenes Byrder hidtil have været mellem 5,300 Rd. og 5,400 Rd. Jeg skal dog erindre om, at til disse henved 4,000 Rd. for Communerne maa jo føies den Udgift, de ville faae til at lønne Klitsfogderne. Hvor Meget dette vil beløbe sig til, er vanskeligt at sige; men det turde neppe være for Meget, naar man ansætter det samlede Beløb af Lønninger til samtlige Klitsfogder i de paagjældende Communer til mindst 1,000 Rd. om Aaret. Lægges man dette til de 3,900 Rd., som den ærede Minister nævnte, saa vil det sees, at man kommer op til henved 5,000 Rd., altsaa ikke saa overordentlig langt fra den Sum, den ærede Minister har nævnt som Beløbet af den Byrde, der nu hviler paa Klitsfognerne alene. Det er imidlertid, som sagt, ikke saameget Communerens Sag, jeg fører Ordet for, som de private Lodseieres. Dernæst havde den ærede Minister den Godhed at ophylse, at nu var Byrden omtrent 38 Sk. pr. Tønde Hartkorn i Klitsfognerne, og for Fremtiden vil den efter den ærede Ministers Ophylsning ifølge Lovforslaget blive, som han sagde, omtrent 18 Sk., jeg troer paa det Nærmeste 20 Sk., pr. Tønde Hartkorn i vedkommende Commune. Det er ganske vist 18 Sk. eller lad det være 20 Sk. mindre pr. Tønde Hartkorn, end hvad der nu hviler paa det Hartkorn, der hører ind under Klitsfognerne; men saa maa der til disse 18 à 20 Sk. pr. Tønde Hartkorn, som ogsaa falde paa Kliteierne, nu efter Lovforslaget, som det foreligger, lægges et Beløb, som den ærede Minister ophylste kunde anslaaes til omtrent 8 Sk. pr. Tønde Land. I de Egne, hvorom der er Tale, gaaer der imidlertid, det tør jeg sige med stor Freidighed, adskillige Tønder Land paa en Tønde Hartkorn, og dersom man altsaa netop vil gaae